

РЕШЕНИЕ

№ 7585

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1942** по описа за **2024** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „България Еър“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на Управление [населено място], [улица], Аерогара София, против Решение № 5999 от 28.12.2023, постановено по административнонаказателно дело № 10906/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 16 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 324/19.07.2023 г., издадено от началник на ГПУ "София" при РДГП - Аерогари, ГДГП - МВР, с което за нарушение на чл.20, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във вр. с чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, на основание чл.51 от ЗЧРБ, вр. чл.53 от ЗАНН, на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000.00 лева.

Съдебното решение се обжалва като неправилно и необосновано. Касаторът оспорва съставомерността на констатираното деяние и твърди, че неправилно е ангажирана отговорността му на соченото основание. Счита, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, а материалният закон е приложен неправилно. Излага съображения, че съгласно чл.1, ал.1 от

Регламент (ЕС) 2016/399 се „предвижда граничен контрол на лица, които пресичат външните граници на държавите членки на Съюза”, а посоченото в НП лице не пресичало външна граница на ЕС, доколкото същото е влязло в България от Амстердам, Холандия, поради което отговорността на превозвача била ангажирана неоснователно. Сочи се още така, че в НП не са описани доказателствата, които са иззети при установяване на нарушението, което допълнително нарушавало правата на дружеството и го лишавало от възможността да се защити адекватно. Искане за отмяна на съдебното решение и отмяна на НП.

Ответникът по касация Началник гранично полицейско управление при РДГП - Аерогари, ГДГП – МВР, оспорва касационната жалба чрез юрк. К.. Претендира разности.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата и оставяне в сила на съдебния акт.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, а разгледана по същество, настоящият съдебен състав преценява като неоснователна.

На основание чл.220 АПК съдът възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка: на 25.05.2023 г., около 14:51 часа, длъжностни лица при ГКПП - „Аерогара-София“ –осъществявали гранична проверка на влизащите в Република България пътници, пристигащи с полет FB 462 от Амстердам /Нидерландия/ за София. В хода на проверката те установили, че превозвачът „България еър“ АД, след като е бил длъжен да провери документите за пътуване преди да извърши услугата, е превозил до Република България гражданин на Р. Федерация – К. I. , [дата на раждане] и притежаващ международен паспорт №[ЕИК], издаден на 08.07.2015г. без да има валидна виза или разрешение за пребиваване, като е издал превозни документи – билет и бордна карта.

Въз основа на направените констатации и съставен АУАН, компетентно длъжностно лице началник на ГПУ – София към РДГП-Аерогари-ГДГП-МВР, издал на 19.06.2023г. обжалваното НП №324, с което на основание чл.51 от ЗЧРБ наложил на „България еър“ АД имуществена санкция в размер на 2000 лева, за нарушение на чл.20, ал.1, т.1, във вр. с чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, районният съд е приел, че констатираното деяние е съставомерно и правилно е ангажирана отговорността на дружеството, в качеството му на превозвач на соченото основание.

Решението на СРС е правилно.

Първоинстанционният съд е установил съответна на данните по делото фактическа обстановка и въз основа на нея правилно е обосновал извод за съставомерност на констатираното деяние. Възраженията на касатора за съставяне на АУАН и издаване на НП в нарушение на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, в частност твърденията за неясна правна квалификация на установеното деяние, решаващият състав на АССГ намира за

неоснователни.

В АУАН и НП вмененото нарушение е описано по идентичен и безпротиворечив начин, който не е засегнал правото на защита на нарушителя. Посочено е, че руският гражданин е без валидна виза или разрешение за пребиваване в РБългария. Ето защо е правилна преценката на проверяващите, че към 22.05.2023 г. чужденецът не отговаря на условията за влизане в страната по чл.8, ал.1 от ЗЧРБ, както и на тези, посочени в чл.6, ал. 1, т. "Б" от Регламент (ЕС) № 2016/399, а превозвачът не е изпълнил задълженията си по чл. 20, ал. 1 от ЗЧРБ да провери това обстоятелство.

В чл.20, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ е посочено, че превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква, както и дали същите съдържат явни преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, следи от подмяна на снимката, както и дали изображението на снимката позволява установяване на самоличността на притежателя. Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава е необходима.

В случая, съдът намира за безспорно установено по делото, че с полет FB 462 от Амстердам, Нидерландия за София е пътувал К. I., гражданин на Руската Федерация, който не е притежавал виза или разрешение за пребиваване в РБългария. Безспорно е, че това не е установено от превозвача преди да извърши услугата по превоза и преди бъде издаден превозен документ – билет и бордна карта. Обосновано СРС е приел за доказано, че лицето е следвало да притежава посочените виза или разрешение за пребиваване, тъй като за него са били налице условията на чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ. Съгласно чл.8, ал.1 ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава се изисква. Превозвачът е бил длъжен да извърши проверка преди да издаде превозен документ – билет и бордна карта. Като не е осъществил тази проверка, „България Еър“ АД е допуснало нарушение на чл.20, ал.1, т.1, вр. чл.19, ал.1, т.1 ЗЧРБ.

Нарушен е чл.20, ал.1, т. 1 ЗЧРБ. За това нарушение, правилно му е наложена предвидената в разпоредбата на чл.51 ЗЧРБ имуществена санкция в размер - 2 000.00 лева.

По силата на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН за административнонаказващия орган не съществува задължение да описва доказателствата, което са иззети (както твърди касаторът, а само тези, които потвърждават нарушението, което изискване в случая е спазено.

Неоснователно е позоваването на касатора на бланкетния характер на вменените за нарушени норми на чл.19, ал.1, т.1 и чл.20, ал.1, т.1 ЗЧРБ. В актовете, поставящи началото и края на административнонаказателното производство, безпротиворечиво е

направено позоваване на изискването на чл.6, ал. 1, т. "Б " от Регламент (ЕС) № 2016/399 - при планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, при което се отчита 180-дневният период, предшестващ всеки ден от престоя, за влизането на гражданите на трети страни се прилагат следните условия: да притежават валидна виза, ако такава се изисква съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета (25), с изключение на случаите, когато те притежават валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване;

По силата на чл.3 от Регламента той се прилага за всяко лице, което пресича вътрешна или външна граница на държавите членки. Правилно е съобразено от районния съд, че Република България не е член на Шенгенското пространство към момента на нарушението, макар да прилага неговите достижения, респ. превозеното лице се явява гражданин на трета страна по смисъла на чл.6 от Регламента.

Неотносимо е и позоваването на чл.22 и чл.23 от Регламент (ЕС) № 2016/399, уреждащи отсъствието на граничен контрол по вътрешните граници - вътрешните граници могат да се преминават на всяко място, без да се извършва гранична проверка на лицата, независимо от тяхното гражданство, тъй като България не е част от Шенгенското пространство.

Достигайки до същите изводи, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила при липса на соченото в жалбата касационно основание за неговата отмяна.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63д, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 1 и, ал. 2, предл. първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. II-ро от ЗАНН, Административен съд – София град, XIII- ти

Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5999 от 28.12.2023, постановено по административнонаказателно дело № 10906/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 16 състав

ОСЪЖДА „България Еър“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на Управление [населено място], [улица], Аерогара София да заплати на Главна дирекция „Гранична полиция“ при Министерството на вътрешните работи съдебни разноски в размер на 80 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.